

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 119.

Tolote Session.

49de Møde.

Løvedagen den 15de Decbr. Kl. 1.

(Fortsat).

Willing: Naar jeg har begjært Ordet, er det for at motivere min Afstemning over Lovforslaget. Jeg skal ikke videresige paa Realiteten af Sagen; men jeg skal blot tillade mig nogle faa Bemærkninger. Jeg har havt Betænkelse ved at gaae ind paa det foreliggende Lovforslag, fordi det har staaet tvivlsomt for mig, hvorvidt Menighedsraad vilde kunne virke til Betsignelse eller Gavn for Menighederne, navnlig paa Grund af den forskjellige Opfattelse, der findes imellem Præsterne indbyrdes, som imellem Præst og Menighed paa mange Steder. Jeg har ved at betragte Loven næret en stor Frygt for, at Præsteherredømmet igennem denne Lov skulde gjøre sig gjældende og maaskee føre os henimod en Art Pavedømme. Jeg skal imidlertid ikke nægte, at min Frygt er bleven noget formindsket, navnlig ved de Endringer, der ere indbragte i Loven, og som den ærede Minister med megen Villighed er gaaet ind paa, hvorpaa man kan see, at det er den ærede Minister meget om at gjøre at føre Lovforslaget igennem. Seer man hen til, at denne Lov skal være Grundlaget for den Bygning, der skal opføres senere, da har jeg ogsaa næret en stor Frygt i denne Henseende; men jeg skal heller ikke nægte, at ogsaa denne Frygt er bleven noget formindsket. Seer man nemlig hen til, hvem det er, der skal vedtage Kirkeforfatningen, er det jo dog Rigsdag-

gen, Folkets Repræsentation; og seer man hen til, hvorledes Valgene til Menighedsraadene skulde foregaae, ville de jo ogsaa udgaae fra Folket. Den ærede Minister udtalte en Sætning, der ikke har havt ringe Betydning for mig, den nemlig, at dette var det første Skridt til Indfrielse af Grundlovens Løfteparagraffer, og han føiede til, at naar man ikke vilde være med at foretage dette Skridt, vilde netop den samme Fremgangsmaade kunne anvendes, naar der blev Tale om Indfrielse af andre af Løfteparagrafferne. Jeg skal ikke nægte, at dette har en meget stor Betydning for mig; thi jeg tvivler aldeles ikke om, at den ærede Minister i Fremtiden vil søge at indfri Grundlovens Løfteparagraffer. Dette er et meget vigtigt Moment for mig til at afgive den Erklæring, at jeg ikke vil bidrage til at standse denne Lovs videre Fremme.

Lehmann: Det er ganske vist, at den Discussion, der har fundet Sted over dette Lovudkast, er sga langt fra at fyldestgjøre Idealet; at den, som selv har kun lidet Beredthed til at sige, dog ikke af den Grund skulde holde sig tilbage fra at tage Deel i den. Jeg skal da med Hensyn til min Afstemning indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Den Sag, der foreligger, har en dobbelt Side. Der er først Lovforslaget i og for sig og dernæst Lovforslaget som et Led af en forudsat heel og endelig Hovedtanke, som et Led af det hele System med Hensyn til Ordningen af de kirkelige Forhold. Imod Lovforslaget i og for sig har jeg, uagtet jeg med Opmærksomhed, og med mere Opmærksomhed end Dødelighed har fulgt For-